ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить з липня 1967 року щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 6 (598) | Субота, 10 лютого 1979 року | Ціна 2 коп.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КПРС ЗАКЛИКАЄ ВАС, ДОРОГІ ТОВАРИШІ, ГРОМАДЯНИ СОЮЗУ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕСПУБЛІК, ОДНОСТАЙНО ПРОГОЛОСУВАТИ ЗА КАНДИДАТІВ БЛОКУ КОМУНІСТІВ І БЕЗПАРТІЙНИХ. СВОЇМ ГОЛОСУВАННЯМ ВИ ЗНОВУ ПРОДЕМОНСТРУЄТЕ ВІРНІСТЬ СПРАВІ ЖОВТНЯ, СПРАВІ ПАРТІЇ, РІШИМІСТЬ ВТІЛИТИ В ЖИТТЯ НАКРЕСЛЕННЯ XXV З'ЇЗДУ КПРС, ПРАГНЕННЯ ЖИТИ, ПРАЦЮВАТИ І БОРОТИСЯ ПО-ЛЕНІНСЬКОМУ, ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ!

(Із Звернення Центрального Комітету КПРС до всіх виборців, громадян Союзу Радянських Соціалістичних Республік).

ПРОДУКТИВНІСТЬ ПРАЦІ—ГОЛОВНЕ

Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, трудівники Українського товариства глухих широко розгорнули соціалістичне змагання за дальше підвищення ефективності виробництва і якості роботи, достроково, 27 жовтня 1978 року, виконали завдання трьох років десятої п'ятирічки і понад план реалізували продукції на 14,2 мільйона карбованців. За три роки одержано 67 мільйонів карбованців прибутку, собівартість продукції знижено на 5 мільйонів карбованців, продуктивність праці зросла за цей період на 8,6 процента, що дало 80 процентів приросту товарної продукції.

Ряд УВП, зокрема Чернігівське, Єнакіївське, Полтавське № 2, Львівське швейне підприємство «Силует», Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт» та Донецьке «Електромагніт», а також 75 бригад, дільниць та 3400 чоловік окремих працівників, широко розгорнувши соціалістичне змагання, використовуючи всі резерви підвищення продуктивності праці, достроково, до першої річниці прийняття нової Конституції СРСР, виконали плани трьох років десятої п'ятирічки. Більше сорока робітників системи УТОГ уже завершили свої особисті п'ятирічні завдання.

Аналіз факторів зростання продуктивності праці показує, що такі УВП, як Житомирське, Сімферопольське, Запорізьке, Полтавське № 2, Донецьке і Київське об'єднання та інші підприємства понад 50 процентів всього приросту продуктивності праці в 1977—1978 роках забезпечили за рахунок організаційно-технічних заходів — тобто дальшого впровадження наукової організації праці і нової техники.

В планах на 1979 рік передбачено підвищити продуктивність праці за рахунок організаційно-технічних заходів на Житомирському УВП на 2,5 процента, Білоцерківському —3,0, Артемівському — 4,5, Сімферопольському — 2,8, Єнакіївському — 4,1, Миколаївському — 4,2, ДВО «Електромагніт» — 3,0, КДВО «Контакт» — на 3,9 процента і т. д.

Поряд з цим, такі УВП, як Конотопське, Івано-Франківське, Херсонське, Кам'янець-Подільське та Сумське не планують в 1979 році зростання продуктивності праці за рахунок впровадження заходів з наукової організації праці, а Ужгородське № 2, Полтавське № 1, Комунарське, Кіровоградське та деякі інші — за рахунок впровадження нової техніки.

Не зрозуміло, чим займаються інженерно-технічні служби цих підприємств і як вони планують здійснити завдання і соціалістичні зобов'язання по підвищенню продуктивності праці.

Дуже негативно впливають на продуктивність праці втрати робочого часу внаслідок прогулів, цілоденних та внутрізмінних простоїв, невиходів на роботу з дозволу адміністрації тощо. Тільки в 1978 році з цих причин втрачено 7576 людино-днів, в тому числі внаслідок прогулів — 596, простоїв — 100, невиходів на роботу з дозволу адміністрації — 6880 людино-днів. В результаті державі і Товариству недодано товарної продукції на суму більше як 400 тисяч карбованців.

Особливо великі втрати робочого часу внаслідок прогулів на Одеському виробничому об'єднанні — 212 людино-днів, Кіровоградському УВП — 124, Харківському № 1 — 30, Ужгородському УВП № 1 — 22 людино-дні.

Негативно позначається на продуктивності праці і плинність кадрів. А вона на наших УВП та виробничих об'єднаннях ще досить велика. Зокрема, в 1978 році з підприємств Товариства звільнилось 1878, а прийнято 1776 чоловік.

Зростання продуктивності праці за рахунок організаційно-технічних заходів та зменшення втрат робочого часу внаслідок прогулів і простоїв повинно бути повсякденною турботою керівників, інженерно-технічних працівників та громадських організацій УВП і виробничих об'єднань. Адже при обмеженій кількості глухих трудівників підвищення продуктивності праці за рахунок технічного прогресу, зменшення непродуктивних втрат робочого часу — це єдиний шлях, який дасть нам можливість справитися з тими великими завданнями, які стоять перед трудівниками Товариства в десятій п'ятирічці, і зокрема, в 1979 році: виконати річний план по виробництву та реалізації продукції до 25 грудня, до кінця року випустити її додатково до завдання на 2,3 мільйона карбованців, одержати понад план 570 тисяч карбованців прибутків. Підвищити продуктивність праці в порівнянні з 1978 роком на 3 проценти.

ВИКОРИСТАННЯ КОШТІВ, ОДЕРЖАНИХ ВІД ПРОВЕДЕННЯ ВСЕСОЮЗНОГО КОМУНІСТИЧНОГО СУБОТНИКА

Рада Міністрів СРСР розглянула питання про використання коштів, одержаних в результаті проведення Всесоюзного комуністичного суботника 22 квітня 1978 року, і прийняла відповідну постанову.

Ці кошти передбачено направити на здійснення таких заходів:

109,2 млн. карбованців — на будівництво в 1979—1982 роках лікарень, госпіталів для інвалідів Великої Вітчизняної війни і родильних будинків на 6,82 тис. ліжок, будинків дитини на 2,38 тис. місць, амбулаторно-поліклінічних закладів на 5,32 тис. відвідань за зміну та інших об'єктів охорони здоров'я;

110,4 млн. карбованців — на будівництво в 1979—1981 роках дитячих дошкільних закладів на 50 тис. місць і сільських загальноосвітніх шкіл на 18,6 тис. місць;

14,3 млн. карбованців — на будівництво в 1980—1981 роках у Краснодарському краї першої черги всесоюзного трудового оздоровчого табору учнів профтехосвіти на 2,5 тис. місць.

Радам Міністрів союзних республік, Мосміськвиконкому, Ленміськвиконкому, Міністерству шляхів і ВЦРПС доручено забезпечити розробку проектно-кошторисної документації на будівництво цих об'єктів.

(ТАРС).

ЗА ЕФЕКТИВНІСТЬ І ЯКІСТЬ

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Українського товариства глухих на 1979 рік

Трудящі Українського товариства глухих, перетворюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України та наступні рішення партії і уряду, добилися відрадних успіхів у виконанні виробничого плану 1978 року і підвищених соціалістичних зобов'язань.

Донецьке і Київське виробничі об'єднання, Львівське швейне підприємство «Силует», Єнакіївське, Полтавське № 2 і Чернігівське учбово-виробничі підприємства, 75 цехів, дільниць і бригад, 3400 окремих робітників виконали завдання трьох років десятої п'ятирічки до першої річниці з дня проголошення нової Конституції СРСР —7 жовтня 1978 року. План трьох років десятої п'ятирічки Товариство завершило 27 жовтня 1978 року, а виробниче завдання 1978 р.—15 грудня при соцзобов'язанні—25 грудня. Понад план додатково випущено продукції на 5 мільйонів 579 тисяч карбованців і реалізовано виробів на 4 мільйони 820 тисяч карбованців.

Трудящі Товариства сприйняли як бойову програму дій рішення листопадового (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, висновки і настанови, викладені у виступі на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва. В обстановці високого політичного і трудового піднесення, викликаного підготовкою до виборів у Верховну Раду СРСР і святкування 325-річчя возз'єднання України з Росією, трудівники Товариства широко розгорнули соціалістичне змагання, спрямоване на досягнення високих кінцевих результатів, забезпечення роботи без відстаючих і беруть на 1979 рік такі соціалістичні зобов'язання:

— завершити річний план по випуску та реалізації продукції до 25 грудня 1979 року, понад завдання випустити виробів на 2,3 мільйона карбованців і реалізувати їх на 2 мільйони карбованців;

— одержати надпланового прибутку 570 тисяч карбованців і підвищити продуктивність праці на 3 проценти;

— забезпечити випуск виробів з державним Знаком якості в кількості 34 штук, довівши питому вагу продукції вищої категорії в загальному обсязі виробництва до 12,2 процента;

— знизити собівартість товарної продукції на 1 процент;

— впровадити понад план 5 заходів з нової техніки, одержавши економічний ефект 2,5 тисячі карбованців;

— розробити і впровадити додатково до плану вісім раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 6 тисяч карбованців;

— понад завдання розробити 15 заходів з наукової організації праці й одержати від їх впровадження економічний ефект в розмірі 25 тисяч карбованців;

— заощадити сировини та матеріалів на 193,3 тисячі карбованців, 900 тисяч кіловат-годин електроенергії і 700 тонн умовного палива;

— освоїти 40 видів нових виробів і випустити понад план товарів народного споживання на 477,5 тисячі карбованців;

— підготувати 470 робітників масових професій, оздоровити в будинках відпочинку, санаторіях і пансіонатах 3 тисячі чоловік;

— за рахунок пайової участі у будівництві спорудити 10 тисяч 800 квадратних метрів житлової площі і забезпечити житлом 200 сімей.

Трудівники Товариства запевняють ленінський Центральний Комітет нашої партії, Політбюро ЦК КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим, що примножать свої зусилля для успішного втілення в життя величних планів комуністичного будівництва, намічених XXV з'їздом КПРС, рішень листопадового (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, внесуть гідний вклад у виконання завдань десятої п'ятирічки.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято у колективах підприємств і виробничих об'єднань, організацій і установ УТОГ.

ЕКОНОМІЧНИЙ КОМЕНТАР ДО ПЛАНУ ЧЕТВЕРТОГО РОКУ П'ЯТИРІЧКИ

РЕЗЕРВИ ДОСТАТКУ

У Чорнобаївському районі на Черкащині у минулому році на окремих ділянках зібрали по 80 центнерів зерна пшениці сорту «Іллічівка» на гектарі. Та мабуть, ще більше враження справляє те, чого зуміли добитися в колгоспі «Зоря комунізму» цього ж району. Тут уже на великій площі — 710 гектарів — одержано врожай по 60,7 центнера пшениці.

Ось вона, школа сучасного землеробства, яка характеризує високий рівень розвитку нашого сільського господарства.

Успішне і повсюдне застосування передового досвіду дає можливість завтра робити нормою те, що сьогодні є рекордом.

Саме цей принцип закладений у планові завдання по розвитку сільського господарства країни в 1979 році — першому році практичного здійснення рішень липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС. **По більшості видів продукції передбачено показники зростання, які перевищують максимальний рівень, досягнутий у найсприятливіші роки.**

Так, у минулому році на Україні зібрано високий урожай —50,6 млн. тонн зерна. На нинішній рік грудневий (1978 р.) Пленум ЦК Компартії України поставив завдання: одержати 52—53 млн. тонн.

Другу частину реальних доходів становлять суспільні фонди споживання. З кожним роком їх значення зростає. Ось приклад. У 1970 році на сім'ю з чотирьох чоловік припадало в середньому 1000 карбованців із суспільних фондів, у 1975-му —1400, за планом п'ятирічки у 1980 році —1750 карбованців.

Цього року виплати і пільги з суспільних фондів споживання збільшаться по країні на 4,5 млрд. карбованців і становитимуть 110 млрд. карбованців (на Україні — 19,3 млрд. крб.).

Реальні доходи на душу населення у нас в республіці зростуть за рахунок прибавок до зарплати і збільшення суспільних фондів споживання на 3,5 процента.

Відзначимо при цьому, що підвищення реальних доходів відбувається в умовах стабільності державних роздрібних цін на основні товари. Так, ціни на хліб і крупи не змінювались у нас вже понад 20 років. Нинішні ціни на м'ясо і молоко встановлені у 1962 році. До речі, щорічна дотація держави тільки на м'ясні і молочні продукти становить 20 млрд. карбованців. Доплачує держава також за картоплю, овочі, рибну продукцію.

Викликає інтерес у цьому зв'язку порівняння з США. Тут ціни з 1972 по 1977 рік підвищились, наприклад, на кілограм білого хліба з 55 до 77 центів (140 проц.), на літр молока — з 27 до 37 (137 проц.), на кілограм картоплі — з 20 до 42 центів (210 проц.) і т. д. Практично подорожчали всі товари і види побутового обслуговування. Наприклад, якщо в 1972 році поштова марка на звичайний лист коштувала 8 центів, то в 1977-му —13, квиток у кіно відповідно —2,03—2,63 долара.

Цього року далі високими темпами розвиватиметься житлове будівництво. **Тільки на Україні новоселами стануть 1,6 млн. чоловік.**

Як бачимо, соціальна програма, здійснювана в нашій країні, спрямована на неухильне піднесення народного добробуту, з одного боку, і на дальший розвиток руху до повної соціальної однорідності суспільства, з другого.

У чому ж виявляються ці тенденції?

По-перше, **у зближенні рівнів життя в місті і на селі при випереджаючому зростанні рівня життя на селі.**

Скажімо, якщо зарплата робітників і службовців має зростати за п'ятирічку на 17 процентів, то доходи колгоспників від громадського господарства — на 26. Приблизно 65 процентів усього шкільного будівництва ведеться на селі. При загальному обсязі зростання побутових послуг за п'ятиріччя в 1,5 раза в сільській місцевості він збільшиться в 1,7 раза і т. д.

(Закінчення на 2 стор.)

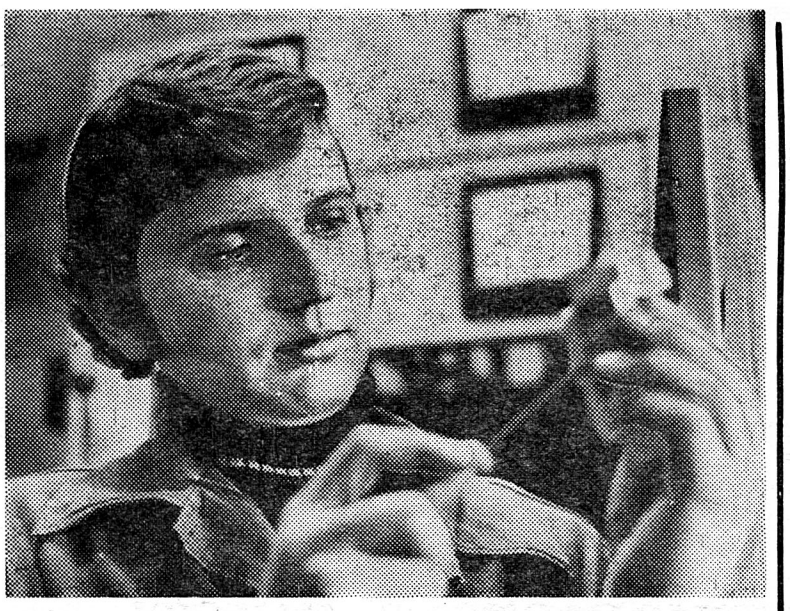

Змінний електрик Лубенського учбово-виробничого підприємства Анатолій Олексійович Сабадаш — один з кращих народних дозорців. У групі народного контролю він очолює сектор боротьби за економію електроенергії та палива. В тому, що на підприємстві в минулому році заощаджено 11 тисяч кіловат-годин електроенергії, є і його велика заслуга.

На знімку: ударник комуністичної праці, народний дозорець А. О. Сабадаш.

Фото М. МАРТИНОВА.

ВИХОВАННЮ — КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

ЧИМ ЖИВЕ ЛЮДИНА

Комплексний підхід до комуністичного виховання трудящих — веління часу. Не випадково у Звітній доповіді Центрального Комітету XXV з'їзду КПРС прозвучали слова, що найважливішим шляхом підвищення ефективності виховання є комплексний підхід до постановки цієї важливої справи.

Ми велику увагу приділяємо трудовому вихованню, цінуємо людину за значимістю її праці. Головне завдання виховання в колективі — формування комуністичного ставлення до праці, вищою формою якого є соціалістичне змагання.

У період підготовки до гідної зустрічі першої річниці з дня проголошення Конституції СРСР, 60-річчя ВЛКСМ і 20-річчя руху за комуністичне ставлення до праці, ми націлювали трудящих глухих на те, щоб праця за здібностями стала для них першою необхідністю.

Форм участі глухих у змаганні нагромадилось немало — це і участь в боротьбі за звання «Майстер — золоті руки», «Кращий за професією», «Кращий раціоналізатор», «Відмінник якості», «Ударник комуністичної праці». Багато глухих нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання 1978 року». Заслуговує уваги досвід трудового виховання у Болградському, Любашівському, Роздільнянському, Котовському, Білгород-Дністровському міжрайвідділах УТОГ. Тут налагоджено тісний зв'язок з підприємствами і колгоспами, де працюють нечуючі. Представники адміністрації — часті гості в клубі. Сукупність дій працівників клубів і керівників підприємств, спрямована на підвищення трудової активності глухих, дала добрі результати.

Саме серед членів УТОГ цих міжрайвідділів соціалістичне змагання поставлено на високий рівень, саме тут глухі трудящі показують найбільш високу продуктивність праці. Чабан колгоспу імені Войкова Велико-Михайлівського району Тимофій Ониськович Шульгін виконує виробничі завдання на 140 процентів, слюсар Роздільнянського міжколгоспбуду Б. Н. Тонковид — на 150 процентів, тесля Любашівського елеватора Н. І. Богаченко — на 150 процентів.

Урочисто проходять вечори підведення підсумків соціалістичного змагання у наших міжрайвідділах і клубах: дні трудової слави «І тільки в праці велика людина» та «Слава вам, люди праці», вечори вшанування з циклу «Про тих, хто будує комунізм» і «Хвала рукам, що пахнуть хлібом», вечори-портрети.

Але трудове виховання — лише частина нашого завдання. Людину ж виховувати частинами не можна. І цих результатів (25 членів УТОГ Одеського виробничого об'єднання «Електрик» виконали план трьох років п'ятирічки до першої річниці нової Конституції СРСР, 100 членів УТОГ компактних груп держпідприємств також виконали соціалістичні зобов'язання до цієї дати), ми досягли не тільки завдяки тому, що ми популяризуємо соціалістичне змагання, забезпечуємо його гласність, а й тому, що проводимо велику масово-політичну роботу. Нас цікавить не тільки виконання плану на виробництві, а й чим живе людина поза підприємством. Якщо районні культзаклади приділяють велику увагу виховній роботі за місцем проживання — особливо при подвірних обходах, то виховна робота в гуртожитках «Електрика» поки що не являє тісної єдності ідейно-політичного, трудового і морального виховання.

Значно підвищився рівень участі молоді в роботі Одеського будинку культури, але в цьому повинні бути зацікавлені не лише клубні працівники, а й громадські організації, керівництво підприємств. Бо висока моральна і духовна загартованість — запорука успіхів у виконанні виробничих планів.

Л. ЄРШОВА,
інструктор Одеського облвідділу УТОГ.

ЧЕРВОНИЙ КУТОК НА ПІДПРИЄМСТВІ

Читачі продовжують розмову, розпочату за Круглим столом «Нашого життя» і Київської міськпрофради

ЦЕНТРИ ІНФОРМАЦІЇ

На заводі імені Жовтневої революції виробничого об'єднання «Одесагрунтомаш» працює 120 глухих робітників. У їх вихованні значне місце займає політико-виховна і культурно-масова робота. З цією метою складено єдиний план діяльності комісії завкому профспілки по роботі серед глухих робітників, інструкторів-перекладачів і бюро первинних організацій УТОГ. Цей план враховує заходи, намічені радою червоного кутка гуртожитку спільно з побутовою радою і вихователем, а також заходи, накреслені радою заводського червоного кутка. На основі перспективного плану, складаємо місячні плани роботи обох кутків. З ними ознайомлюємо робітників.

Оскільки, найбільша частина членів Товариства працює в ливарному цеху, то тут виділено кімнату під червоний куток. В ній проходять заходи для всіх нечуючих заводу. Кожного вівторка у червоному кутку заводу, який у нас зветься «Сектор глухих», ідуть заняття школи комуністичної праці, щоп'ятниці — політінформації «Світ запитань» або «У нас в країні». Їх проводить голова заводського комітету профспілки або секретар партійної організації ливарного цеху Є. Д. Галанюк.

В інші дні проходять мімічні читання газет і журналів, художньої літератури, лекції і бесіди на різні теми. Багато членів УТОГ, наприклад, уже побували на лекціях: «У людини все повинно бути прекрасним», «Радянсько-американські відносини», «Людина і закон», «Ефективність і якість», «Людина праці на екрані», «Досягнення медицини за роки Радянської влади», взяли участь у бесідах — «Про пенсійне забезпечення», «Чистота — запорука здоров'я», «Одеса — місто-герой» та інших заходах.

Часто гостями червоних кутків гуртожитку і заводу є учасники Великої Вітчизняної війни, письменники Одеси, представники адміністрації заводу і заводського комітету профспілки, генеральний директор заводу В. Н. Клюєнко, голови цехових комітетів профспілки і начальники цехів, де працюють глухі.

«Сектор глухих» став осередком спортивно-масової роботи. Тут відбуваються шахово-шашкові турніри, які проводить майстер спорту з шашок, член УТОГ, робітник заводу Д. Я. Вознюк.

На літературні вечори і мімічні читання ми запрошуємо працівників Будинку культури глухих і заводського клубу.

У червоних кутках завжди є газети і журнали, якими їх забезпечує завком профспілки. Діють також пересувні бібліотеки.

За спеціально розробленими ескізами для кутків виготовлено стенди наочної агітації: «Кадрові робітники заводу», «Життя глухих робітників», «Продукція, яку випускає завод», «Ударники комуністичної праці», «Відмінники якості», «Кращі робітники», «Хід виконання соціалістичних зобов'язань бригад, в яких працюють глухі» (цей стенд щомісяця поповнюється новими даними), «Їх нагородила Батьківщина».

Найбільше глухих збирається біля спеціальної дошки інформації. Тут вони ознайомлюються з планом політико-виховної і культурно-масової роботи, з оголошень уточнюють дату і час проведення вечора, бесіди чи лекції. На цій дошці вміщується інформація: «Вони випереджають час» та інше.

У «Секторі глухих» особливо багатолюдно в обідню перерву та в період між змінами.

Звичайно, досягнуто багато, але ще необхідно поглибити контакт з Будинком культури глухих. Адже вечір відпочинку у червоному кутку гуртожитку може бути цікавішим, коли у його проведенні візьме участь культмасовик.

І на підприємстві, і в гуртожитку червоні кутки стали центрами одержання інформації, спілкування, духовного збагачення нечуючих.

Л. ВОЛКОВА,
ст. інструктор-перекладач Одеського заводу імені Жовтневої революції.

ПОТРІБНА ІНІЦІАТИВА

Почитавши бесіду за Круглим столом редакції газети і Київської міськпрофради про роботу червоних кутків, я вирішив поділитися своїми думками з приводу цього питання.

У нас своя специфіка у проведенні політико-виховної і культурно-масової роботи, яка відрізняється від підприємств державної промисловості, УВП та виробничих об'єднань. До Ялтинського міжрайвідділу УТОГ входить первинна організація Алушти і Алупки. В Алушті живе 14 членів УТОГ, в Алупці — 11. Від Алушти до Ялти 50 кілометрів, від Алупки — 15.

У вільний час нечуючим цих сіл зібратися ніде. Поїхати в Ялтинський клуб? Така можливість випадає не завжди. От і віддані члени Товариства самі собі. Інша справа, якби були червоні кутки. Тоді було б де зібратися, куди запросити лектора чи артистів з Ялти.

Зрештою в Алушті можна домовитись з первинною організацією УТОС, яка має червоний куток, щоб у певні дні там могли збиратися нечуючі. Але ніхто цим не займається. Є труднощі і з перекладачем, якого ні в Алушті, ні в Алупці немає. Тут необхідно проявити ініціативу голові первинної організації УТОГ, заручитися підтримкою голови міжрайвідділу.

Слід врахувати і той факт, що у курортні місця приїжджає багато нечуючих відпочивати і з ними також треба проводити політико-виховну і культурно-масову роботу.

У виробничому об'єднанні «Таврія», що в Ялті, працює 16 глухих. Тут є кімната, в якій можна обладнати червоний куток. У ній проводять збори первинної організації, тут перед нечуючими виступав лектор з Києва. Але вся справа в тому, що в первинній організації поки що по-серйозному не взялись за цю справу.

Отож, мені думається, що і в сільській місцевості червоні кутки для глухих необхідні, і треба подбати про це.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.
м. Ялта.
Кримської обл.

◆ ◆ ◆

У червоному кутку гуртожитку Єнакіївського учбово-виробничого підприємства у дні підготовки до виборів до Верховної Ради СРСР проводиться велика робота. Тут створено куточок агітатора, де збираються молоді виборці. Вони знайомляться з літературою про вибори, із Зверненням ЦК КПРС до всіх виборців, громадян СРСР, дістають вичерпні відповіді на питання, що їх цікавлять.

На знімку: (в центрі) вихователь гуртожитку Любов Олександрівна Гніда під час бесіди з виборцями.

Фото Й. МІНЬКА.

◆ ◆ ◆

РЕЗЕРВИ ДОСТАТКУ

(Закінчення. Початок див. на 1 стор.)

Все це безпосередньо зв'язане з докорінною технічною реконструкцією сільськогосподарського виробництва, яка змінила його характер і наблизила сільськогосподарську працю до промислової.

По-друге, **у вирівнюванні рівнів життя в усіх республіках.** І знов-таки на основі вирівнювання рівнів насамперед їх економічного розвитку. Скажімо, якщо за п'ятиріччя обсяг промислового виробництва має зрости на Україні на 33 проценти, в Латвії — на 27, то в Молдавії — на 47 процентів, у Білорусії — на 43 і т. д.

Візьмемо, наприклад, такий важливий аспект соціальної програми, як охорона здоров'я. До революції в Киргизії один лікар припадав на 100 тисяч жителів, у Таджикистані — на 50 тисяч, у Туркменії — більш як на 33 тисячі, а в середньому по Росії — більш як на 5,5 тисячі чоловік. Нині ці відмінності стали настільки невеликими, що в недалекому майбутньому повністю зникнуть.

Нагадаємо, що медичне обслуговування у нас безплатне. А от, скажімо, у Сполучених Штатах найпростіші медичні послуги непомірно дорогі. Наприклад, електрокардіограма — 21 долар, рентген шлунка — 43 долари. Не кажучи вже про операції.

По-третє, **у повній рівноправності жінок.** В СРСР жінки керують приблизно 4 тис. заводів і об'єднань, 200 тис. цехів, відділів, лабораторій, 200 тис. виробничих дільниць і змін, кожним другим закладом охорони здоров'я, підприємством торгівлі, громадського харчування і побутового обслуговування.

Одне порівняння. В нашій країні жінки становлять близько половини народних депутатів у місцевих Радах. У США вони займають лише 5 процентів місць у федеральних і місцевих органах влади.

По-четверте, **у ліквідації істотних відмінностей між розумовою і фізичною працею.**

Візьмемо, наприклад, процес інтелектуалізації праці робітника. Сучасному виробництву потрібен робітник з середньою освітою. Наприклад, у машинобудуванні професії, які вимагають атестата десятирічки, вже становлять 80 процентів від загальної кількості.

Ті, хто пішов сьогодні в перший клас, після школи зможуть вибирати, скажімо, з таких робітничих професій: оператор лазерного зварювання і ультразвукової обробки, контролер рентгенотелевізійних установок, штампувальник методом вибуху та ін.

Такою є динаміка розвитку соціальної програми в суспільстві зрілого соціалізму.

(РАТАУ).

КОЛЕКТИВ — МОЯ ГОРДІСТЬ

АВТОРИТЕТ ПІДПРИЄМСТВА

ГОРДІСТЬ, шанобливість звучать у словах людини, коли вона говорить про своїх товаришів, діла рідного підприємства. Велика роль трудового колективу у житті кожного з нас. Тут, у колі однодумців, формується ідейна переконаність особи, загартовується характер, зростає її майстерність.

Чим більш згуртованою, організованішою стає трудова сім'я виробничого об'єднання «Електромагніт», тим вагоміші її виробничі досягнення, ширші творчі можливості для розв'язання завдань, які стоять у десятій п'ятирічці. Єдність мети, спільні зусилля, спрямовані на її досягнення, ще міцніше згуртовують людей, допомагають їм глибше усвідомити тісний зв'язок між особистими і колективними інтересами.

Слюсарі-інструментальники Леонід Гончаров і Олег Руленков із захопленням розповідають про наше підприємство — як воно виросло і стало одним із кращих у республіці. Колектив його рік у рік успішно справляється з планами і соціалістичними зобов'язаннями, вдосконалює форми соціалістичного змагання за дальше підвищення ефективності виробництва і якості роботи, виховує трудівників у дусі колективізму, товариського взаєморозуміння.

Кілька років тому нам було вручено диплом за високу культуру виробництва. З того часу ми багато зробили, щоб ще раз підтвердити це почесне звання. У який цех не зайдеш — на кожному робочому місці порядок, є побутові приміщення, трудівники забезпечені гарячим харчуванням. Турбота про побутові умови робітників нерозривно пов'язана з боротьбою за створення здорового морального клімату у всіх цехах. Колектив нашого підприємства зацікавлений в успіху кожного трудівника, підвищенні його професіональної майстерності, духовному зростанні.

Гордість за свою справу, робітнича честь, авторитет підприємства — високі мобілізуючі поняття. Вони закликають до нових звершень, до успішного виконання завдань четвертого року і п'ятирічки в цілому.

Б. ТУРКІН,
ст. майстер інструментального цеху ДВО «Електромагніт».

ЛИСТИ — В ГАЗЕТУ

ЩАСЛИВЕ ДИТИНСТВО

Важко навіть уявити як би склалося моє життя, коли б я народилася не в такій країні, як наша, де головне багатство — Людина. Тяжка хвороба майже зовсім позбавила мене слуху та мови. Мої мама і тато — звичайні робітники. Але на щастя ми живемо в іншому світі, не в тому, де лллють брехню на соціалістичні країни, де панує капітал. І горе там тому, в кого немає грошей, горе мільйонам простих трудящих.

З трьох років я перебуваю в спеціальному інтернаті. Мене вчать досвідчені педагоги, лікують досвідчені лікарі. Завдяки їх зусиллям до мене частково повернулися слух і мова. І за все це мої батьки не заплатили жодної копійки. Спочатку я вчилася у Житомирі, потім в с. Троянові, в Березівці Житомирської області, а це уже третій рік у Києві. Тут нове приміщення з просторими світлими залами, з обладнаними кабінетами, є спортивний майданчик і все необхідне для навчання та відпочинку.

Я мрію вступити в технікум або в інститут, хочу бути юристом. І я сподіваюся, що моя мрія здійсниться. Адже все залежить від мене.

Щастя нашої сім'ї не віддільне від щастя нашої Батьківщини — Радянського Союзу. І я думаю, що я і мої ровесники будуть гідними громадянами СРСР.

Так нехай же Міжнародний рік дитини буде щасливий для дітей всього світу і нехай у них буде таке життя, як у нас.

Лілія СТЕЛЬМАХ,
учениця Київської спецшколи-інтернату № 18.

Дружба міцніє

Величезною подією в історії нашого народу стало возз'єднання України з Росією. Вже минуло 325 років з того часу і ми з радістю відзначаємо, що дружба двох народів рік у рік міцніє. Вечір з нагоди цієї дати відбувся в Уманському клубі УТОГ. На сцені святково прикрашеного залу — хліб і сіль, прапори РРФСР і УРСР. Учасники художньої самодіяльності показали літературно-художню композицію «Навіки разом».

Присутні на вечорі члени УТОГ бурхливими оплесками нагородили виступи аматорів сцени.

М. ПЛАХУТА,
художній керівник Уманського клубу УТОГ.

Багато славних трудівниць працює у штампувально-пресувальному цеху Ждановського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт». Серед них і ударниці комуністичної праці Зоя Нефедіївна Коптєва та Валентина Петрівна Юзвенко.

Вони вийшли переможцями у соціалістичному змаганні за дострокове здійснення особистих завдань трьох років десятої п'ятирічки, йдуть із значним випередженням виробничої програми. Перша з них виконує змінні норми на 168, друга — на 140 процентів, забезпечуючи високу якість продукції. Обидві трудівниці беруть активну участь у громадському житті колективу.

На знімку: (зліва направо) В. П. Юзвенко і З. Н. Коптєва.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

З концертом на село

В учасників художньої самодіяльності Уманського будинку культури УТОГ є добра традиція. Вони часто виїздять з концертами в сільську місцевість.

Нещодавно такі виїзди проведено в Христинівський, Жашківський, Маньківський та Монастирищенський райони.

Трудівники сіл з великою радістю зустрічають своїх гостей. Жоден міжрайонний зліт передовиків промисловості і сільського господарства не проходить без їхньої участі.

А. ЯСИНСЬКА.

м. Умань,
Черкаської обл.

У наших друзів по змаганню

Соціалістичне змагання двох братніх товариств Білорусії та України вже стало традиційним: понад десять років регулярно підбивають його підсумки, що однаково хвилюють і радують трудівників БілТОГ і УТОГ.

Нижче пропонуємо увазі читачів матеріал про підсумки роботи трудових колективів Білоруського товариства глухих у третьому році десятої п'ятирічки.

СКЛАДОВІ УСПІХУ

Змагаючись під девізом: «У боротьбі за високу ефективність і якість роботи жодного відстаючого!», колективи підприємств Білоруського товариства глухих успішно виконали соціалістичні зобов'язання. План трьох років п'ятирічки з обсягу реалізації продукції в цілому по Товариству завершено достроково — до 11 листопада 1978 року. Понад завдання випущено додаткової продукції на 5 мільйонів 358 тисяч карбованців, у тому числі товарів народного споживання на 2 мільйони 470 тисяч карбованців. Одержано надпланового прибутку 3 мільйони 194 тисячі карбованців.

З перших днів десятої п'ятирічки зусилля трудових колективів наших УВП було спрямоване на значне підвищення якості вироблюваної продукції, ефективності виробництва, збільшення питомої ваги виробів вищої і першої категорії якості. Важливу роль у роз'ясненні цього завдання відіграло впровадження на всіх десяти підприємствах Товариства в 1977 — 1978 роках комплексної системи управління якістю продукції.

КСУЯП в БілТОГ впроваджувалася в декілька етапів. Спочатку діяла система бездефектного виготовлення продукції і здача її з першого пред'явлення. Вона поклала край практиці, при якій контролер ВТК займався розбраковкою готових виробів і змусила його вникнути в процес їх виробництва. Тепер ВТК працюють уже не стільки над тим, щоб не допустити виходу браку за межі підприємства, скільки над усуненням його першопричин.

Впроваджена система бездефектної праці (СБП) дозволила забезпечити комплексний підхід до оцінки якості праці всіх категорій працівників. Процент здачі продукції з першого пред'явлення зріс до 97 і вище процентів, збитки від браку в 1978 році в порівнянні з 1976 роком знизилися в 3,4 раза і становили 0,2 процента валового випуску. План сортності, наприклад, швейних виробів зріс до 93 процентів, текстильно-галантерейних — до 98, більш ніж у два з лишком рази зменшилася кількість порушень технологічних процесів.

Після цього назріла необхідність переходу до комплексного управління якістю вироблюваної продукції вже на всіх етапах виробничого циклу. Основні завдання, що визначають КСУЯП, було чітко сформульовано і регламентовано в стандартах підприємств, розроблених в рамках першої черги системи. А стандарти підприємств передбачають заходи економічного, організаційно-технічного і соціального характеру, мета яких — всебічне поліпшення якості продукції, підвищення її довговічності і надійності.

Від впровадження СТП ми одержали значний ефект. Так, на Гомельському УВП тільки за рахунок скорочення простоїв обладнання через неякісне виготовлення або ремонт штампів і пресформ збільшився випуск продукції на 70 тисяч карбованців, на Гродненському УВП зниження собівартості товарної продукції за рахунок скорочення втрат від браку у минулому році досягло 5,4 тисячі крб, на Брестському і Барановицькому УВП за рахунок збільшення випуску швейних виробів першим сортом економічний ефект становив понад 20 тисяч карбованців.

І тут хочеться сказати велике спасибі спеціалістам ЦП УТОГ, що подали нам велику допомогу при впровадженні КСУЯП. Під час поїздки працівників Центрального правління БілТОГ до Києва за передовим досвідом, нам щедро передали цінні керівні матеріали по КСУЯП, розроблені технічним і виробничим відділами ЦП УТОГ, дали детальні консультації, продемонстрували дієвість системи якості на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт». Спасибі, товариші, за цю братню добросусідську допомогу!

Значне зростання виробництва, спеціалізація УВП по випуску тієї чи іншої продукції, боротьба за якість виробів створили сприятливі передумови для дальшого технічного переозброєння підприємств, широкого впровадження сучасного високорозвинутого обладнання, прогресивних технологічних процесів, засобів автоматизації і механізації основного та допоміжного виробництв.

З початку п'ятирічки на десяти наших підприємствах встановлено 272 одиниці нового технологічного і 65 одиниць підйомно-транспортного обладнання, виконано 110 заходів з нової техніки з сумарним економічним ефектом 910 тисяч карбованців, впроваджено 12 поточних ліній, понад 50 прогресивних технологічних процесів.

Так, на Барановицькому, Могилівському і Мінському УВП впроваджено волого-теплову обробку швейних виробів; на Гродненському — здійснено переведення складання вентиля до балонів зрідженого газу, механізовано міжопераційне транспортування деталей на дільниці їх механічної обробки, сконструйовані, виготовлені і впроваджені агрегатні верстати, що працюють в напівавтоматичному режимі; на Гомельському УВП встановлено автоматичну лінію цинкування. Механізовано вантажорозвантажувальні роботи на складах готової продукції Гродненського і Вітебського УВП, на складі комплектуючих деталей Мінського УВП. Крім цього, механізовано також ручні роботи на пресувальних дільницях Могилівського УВП і т. д. Це дозволило важкі ручні операції, на яких було зайнято понад 50 чоловік, перекласти на плечі механізмів.

Раціоналізаторами Товариства подано 371 пропозицію, від їх реалізації одержано ефект в розмірі 218 тисяч карбованців.

З 1976 року підприємствами БілТОГ освоєно 83 нових види виробів, у тому числі чимало товарів народного споживання.

В результаті капітального будівництва і реконструкції учбово-виробничих підприємств помітно зросла забезпеченість трудових колективів санітарно-побутовими приміщеннями. У 1976 році введено в експлуатацію адміністративно-побутовий корпус Гомельського УВП, у 1977 році — споруджено нове підприємство в Мінську, у поточному році буде завершено реконструкцію Оршанського УВП.

Повсякденне виховання у трудівників БілТОГ комуністичного ставлення до праці, турбота про підвищення якісних показників дали нам можливість дозволити 80 робітникам ставити особисте клеймо. 75 трудівникам присвоєно почесне звання «Відмінник якості III ступеня», 15 —«Відмінник якості II ступеня». Завдяки заходам, здійсненим в рамках КСУЯП, сьогодні 12,1 процента продукції, що підлягає атестації, удостоєно державного Знака якості. До речі, в 1975 році Товариство такої продукції зовсім не мало. А в 1976 році на вищу категорію якості було атестовано лише 5 процентів. Додамо, що якісні показники таких наших виробів, як вентиль до балонів зрідженого газу, редуктор тиску газу, крани газові, перевищують показники кращих виробів, що випускаються в країні та за кордоном.

Трудящі Білоруського товариства глухих гаряче схвалили і прийняли до керівництва рішення листопадового (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, викладені у виступі на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва і взяли на 1979 рік підвищені соціалістичні зобов'язання, спрямовані на виконання і перевиконання планових завдань четвертого року п'ятирічки. Виконанню цих зобов'язань безумовно сприятиме дальше розширення братніх зв'язків між БілТОГ і УТОГ.

Думається, що назріла необхідність зміцнити організацію управління соціалістичним змаганням між нашими товариствами, використовуючи таку силу, як узагальнення нагромадженого передового досвіду і його поширення. Корисно було б частіше обмінюватися делегаціями спеціалістів і робітників по вивченню виробництва, надання допомоги одне одному при впровадженні запозичених заходів, всебічно розвивати змагання між підприємствами, окремими бригадами, передовиками виробництва, організовувати спільні семінари, зльоти і конкурси професійної майстерності.

Творча співдружність споріднених колективів двох братніх республік принесе взаємну користь.

С. САПУТО,
начальник виробничо-технічного відділу ЦП БілТОГ.

Слюсар-інструментальник п'ятого розряду Микола Іванович Космачов — один із допитливих раціоналізаторів на Могилівському учбово-виробничому підприємстві БілТОГ. У третьому році п'ятирічки за його пропозицією у виробництво впроваджено три вдосконалення, які дали значний економічний ефект.

Фото Л. КУНКІНА.

СЕРЙОЗНИЙ ІСПИТ

Незабаром розпочнеться атестація самодіяльних народних колективів, яка проводиться один раз на три роки. Захищатимуть це високе звання 14 колективів УТОГ. Це — Ворошиловградський, Житомирський, Івано-Франківський, Київський, Львівський, Одеський, Харківський і Чернівецький самодіяльні народні театри, а також самодіяльні народні ансамблі танцю Донецького, Ворошиловградського, Запорізького, Київського, Сімферопольського будинків культури.

Крім того, буде атестовано перший у республіці самодіяльний народний цирк Краматорського будинку культури Донецької області. Не підлягає цьогорічній атестації лише Львівська народна кіностудія «Каменяр».

До атестаційної комісії входять висококваліфіковані спеціалісти всіх жанрів самодіяльного мистецтва (режисери, балетмейстри, майстри художнього слова, творчі працівники держестради і цирку).

Завдання наших самодіяльних народних колективів добре підготуватися, докласти максимум зусиль, досвіду, знань, уміння, енергії та ініціативи, щоб підтвердити почесні звання народних колективів.

І. САПОЖНИКОВ,
директор Республіканського науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

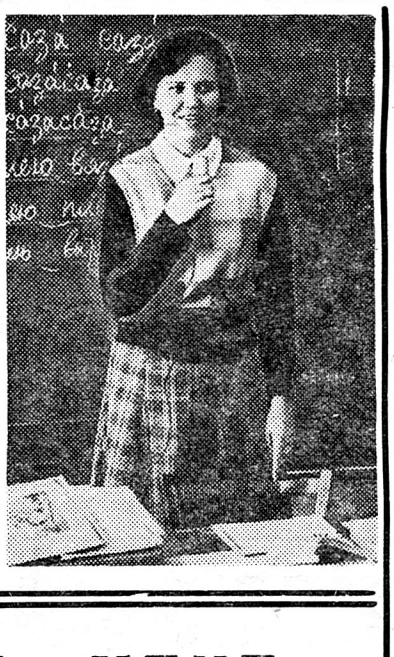

Урок у третьому класі Сімферопольської школи-інтернату для глухих дітей веде вчителька Світлана Миколаївна Синякова.

Фото О. ШУСТА.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

За гармонійно розвинуту людину

Спорт сьогодні — це великі швидкості, важкі рекорди, сучасна тактика гри. Тому ті, хто вирішив добитися хоч трохи помітних успіхів, повинні турбуватися про свій всебічний розвиток.

Радянського спортсмена відзначають високі людські якості, і, перш за все,— відчуття красивого. Я особисто вважаю, що естетичне вихвання спортсменів повинно розпочинатися з перших же занять. Навіть зовнішній вигляд спортивної споруди має бути таким, щоб збуджувати у людини відчуття краси, акуратності, зразкового порядку.

Велику роль у вихованні спортсменів покликані відіграти тренери. Уміння вивчити характер, психологію свого учня, встановити з ним тісний контакт, взаєморозуміння — все це надзвичайно важливо у підготовці майбутнього спортсмена. Саме такими педагогічними навиками володіють тренери Леонід Чепурненко, Олександр Шнайдер, Костянтин Рогальов, Павло Веснянко. Серед їх підопічних є школярі. Часто тренери зустрічаються з директорами шкіл-інтернатів, де навчаються ці діти, дізнаються про їх успіхи і невдачі, життєві нахили.

— Спортивні заняття наших школярів, — говорить директор школи-інтернату № 97 Л. М. Квичко,— роблять їх життя повноцінішим, більш цілеспрямованим, виховують у них хороші естетичні смаки.

Діти стають більш загартованими, і в навчанні справи йдуть краще.

Слова глибокої подяки можна почути від директора Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Ю. В. Шелкова на адресу тренера з футболу Костянтина Рогальова, в команді якого 40 чоловік робітників. Хлопці стали більш дисциплінованими, підвищили продуктивність праці. За їх прикладом багато інших трудівників пішли в спортивні секції.

Фізкультурний актив під керівництвом К. Рогальова став ініціатором проведення спартакіади об'єднання «Електрик», присвяченої 325-річчю возз'єднання України з Росією.

Я наводжу ці приклади, щоб підкреслити важливе виховне значення занять спортом. Адже ми, працівники цього фронту, готуємо гармонійно розвинутих людей, будівників комуністичного суспільства. І тут елементи педагогічного мистецтва повинні завжди бути на першому плані.

Ми проводимо семінари з тренерами і фізкультурним активом, кілька разів запрошували кандидата педагогічних наук А. А. Большого. Для них було прочитано лекції: «Роль тренера-інструктора в комуністичному вихованні спортсменів», «Авторитет батьків у сім'ї».

На закінчення мені хочеться назвати працівників, які багато допомагають мені, як голові облспортфедерації, у вихованні спортсменів. Це директор спортивного комплексу нашої спортфедерації Є. П. Ревич, з яким цікаво і легко працювати, тренер Веснянко, інструктор Попов і цілий ряд інших товаришів.

Попереду у нас багато цікавих справ. Зокрема, діяльно готуються наші спортсмени до VII спартакіади Української РСР.

В. СЕМЕНОВА,
голова Одеської облспортфедерації УТОГ.

СЛІДАМИ ГЕРОЇВ КНИГ

СПАСИБІ ВАМ ЗА „МУМУ“...

Ще у шкільні роки ми з великим інтересом вивчали повість Івана Сергійовича Тургенєва «Муму». Але, напевно, не всім відомо, які обставини викликали у автора задум написати цю повість? Хто був прототипом образів глухого Герасима і жорстокої пані? Нижче пропонуємо розповідь, в якій ви знайдете відповідь на ці питання.

Коли І. С. Аксаков ознайомився з рукописом, надісланим йому з Спаського-Лутовинова, він 4 жовтня 1852 року писав Тургеневу, схвильований і вдячний: «Люб'язний Іване Сергійовичу! Спасибі Вам за «Муму»; я неодмінно надрукую його в «Збірнику», якщо тільки мені буде дозволено видавати «Збірник», і якщо не заборонено взагалі друкувати Ваші твори. Мені немає потреби знати: вимисел це чи факт, чи справді існував двірник Герасим чи ні. Під двірником Герасимом мається на увазі інше. Це уособлення російського народу, його страшної сили і незбагненної сумирності, його заглиблення в себе... Він, зрозуміло, з часом заговорить, але тепер, звичайно, може здаватися і німим, і глухим... Відчувається ніби присутність іншої глибокої думки, що лежить за рамками твору і не вичерпується твором».

Через три роки після публікації повісті в статті «Про роман з народного життя в Росії» О. І. Герцен так відгукувався про «Муму»: «Тургенєв... не побоявся заглянути і в задушливу комірчину дворового, де є лише одна втіха — горілка. Він описав нам існування цього російського «дядька Тома» з такою художньою майстерністю, яка... змушує нас здригатися від люті, бачити це тяжке, нелюдське страждання».

В основі повісті «Муму», як, між іншим, майже завжди у Тургенєва, лежав конкретний факт. Випадок, подібний описаному, стався в домі матері письменника, на Остоженці, в Москві. Варвара Петрівна Тургенєва-Лутовинова, власниця 5 тисяч душ, примхлива, владна, деспотична пані, наказала втопити собачку свого глухонімого двірника Андрія, а його самого, як свідчить її племінниця Є. Н. Тургенєва-Конусевич, вислала в село. Він доживав у Спаському, палив печі, рубав дрова, носив туші, а вечорами в людській змішував чай з кофе і пив цю суміш, дивлячись в одну точку...

Що стосується Варвари Петрівни, з якої списана московська пані в повісті «Муму», сучасники залишили з цього приводу ряд цікавих і цілком колоритних свідчень.

«Варвара Петрівна була не вродлива, невеличкого зросту, трохи сутулувата... Очі у неї були чорні, злі, неприємні, лице смагляве, волосся чорне; вона мала поставу горду, зверхню, ходу величаву, важку... Характер у неї був у повному розумінні деспотичний... В домашній обстановці вона намагалась бути подібною коронованим особам... Її кріпаки... називались не тільки придворними званнями, але навіть прізвищами тих міністрів, які займали відповідальні посади при височайшому дворі...» Дворецький Варвари Петрівни звався Бенкендорфом. Страви їй готував французький кухар, подавали пані тільки на сріблі.

На Остоженці мати Тургенєва жила з 1840 по 1850 рік. Стара підтримувала знайомства, виїздила, з візитами, у неї були призначені дні прийому і вечорів, але, незважаючи на вимоги і благання сина, прийняти в себе в домі Поліну Віардо не хотіла. «Цього я не дозволю, щоб яка-небудь акторка приїхала до мене в дім!» — заявила вона.

«Перед від'їздом Івана Сергійовича за кордон в 1846 році, в Москву приїздила пані Віардо,— читаємо ми в мемуарах В. Н. Житової.— Вона давала концерт. Варвара Петрівна знала вже про прив'язаність сина до сім'ї Віардо і звичайно не любила її, але послухати актрису поїхала. Концерт був ранковий. Приїхавши додому, вона дуже розсердилась, що Іван Сергійович до обіду не повернувся. Сиділа вона весь час набурмосившись і не вимовила ні слова. Під кінець обіду вона сердито гримнула ножем по столу і, ніби сама з собою розмовляючи, ні до кого не звертаючись, сказала: «А треба признатися, добре проклята циганка співає!».

Мати Тургенєва померла 16 листопада 1850 року у своєму московському домі. Над її могилою на цвинтарі Донського монастиря, де ховали лише знать, до цього часу є пам'ятник з чорного мармуру, на ньому написано її ім'я і дату життя. П. І. Бартеньов, видавець «Російського архіву», біограф Пушкіна, заніс в одну із записних книжок: «Перед самою кончиною вона звеліла покликати музиканта Сакса і спустила дух під звуки музики».

Дім, де відбувалася дія повісті «Муму», де жив молодий автор її під час частих наїздів до Москви, де бували О. І. Герцен, Т. М. Грановський, Я. П. Полонський, М. С. Щепкін, зберігається. Він знаходиться на нинішній Метробудівельній вулиці, колишній Остоженці, значиться під номером 37, недавно реставрований.

Дерев'яний особняк пастельних тонів з шестиколонним класичним портиком і антресолями був збудований невдовзі після московської пожежі 1812 року, належав шихтмайстру Ломаковському і проданий ним В. П. Тургенєвій. До нього колись примикали служби, великий сад. Ранками чулося скрипіння тяжких в'їзних воріт, і глухонімий велетень вирушав за водою. Слідом за ним з радісним скавучанням вискакувала біла з коричневими плямами собачка.

Вечорами, коли починав сипати легкий сніжок, запрягали коней, і до карети з величними вензелями, оббитої всередині хутром, слуги несли панію, яка побажала відвідати концерт знаменитого заїжджого піаніста або зіграти партію-другу у віст в домі якої-небудь приятельки на Арбаті, Покровці чи на Басманній...

Ніна РАБКІНА.

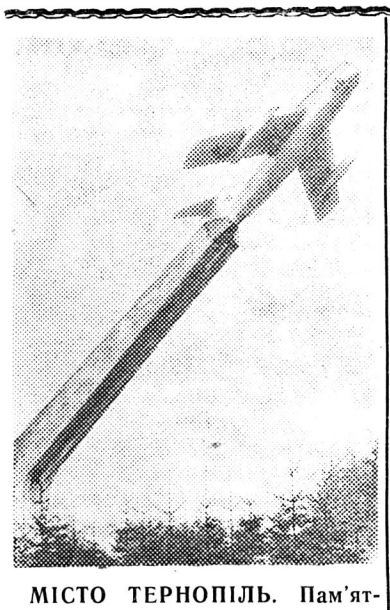

МІСТО ТЕРНОПІЛЬ. Пам'ятник льотчикам.

МУЗЕЙ ПАПЕРОВИХ ПРИКРАС

Три тисячі вирізок з паперу зібрав у своєму домашньому музеї харків'янин О. М. Петриченко. Виявляється, цей рідкісний вид образотворчого мистецтва має свою історію і майстрів у багатьох країнах світу. В колекції зібрано ажурне плетиво орнаментів України, Білорусії, стародавнього Китаю, барвисті пейзажі Польщі, жанрові картинки з життя в'єтнамських селян. Особливо пишається Олексій Максимович роботами, надісланими чудовим білоруським митцем Вячеславом Дубинкою, народною литовською художницею Юлією Даніляускіне, сім'єю Салюків-Кушнірів з Вінниці, майстрами художнього вирізування з Польщі, НДР та інших країн.

Власник унікальної колекції — відомий радянський учений, завідуючий кафедрою Харківського автомобільно-дорожнього інституту, спеціаліст у галузі ливарного виробництва. Відповідаючи на запитання, з чого почалось його захоплення, професор Петриченко розповів:

— Я народився у селянській сім'ї. З дитинства запам'ятались мені чудові вироби сільських умільців — вишивальниць, гончарів, різьбярів по дереву. Як зараз бачу майстерно вирізані з паперу скатерки й серветки, якими моя мати прикрашала нашу скромну оселю...

Зразки художнього вирізування, зібрані харківським колекціонером, демонструвались у музеях, заводських палацах культури і сільських клубах.

А. ДЕРГАЧОВА.

Футбол

Назустріч сезону

На футбольних полях ще стоїть сніг, а в командах майстрів шкіряного м'яча вже давно йде наполеглива підготовка до нового спортивного сезону.

Готуються до весни і футболісти Київського облвідділу УТОГ. Пам'ятаючи, що фундамент технічної і фізичної підготовки закладається в період, який припадає на січень-березень, команда в кінці грудня розпочала регулярні планові тренування за програмою підготовки до змагань 1979 року, кубка м. Києва та першості УРСР.

Тренування проходить у чудовому спортивному залі Київського інституту інженерів цивільної авіації. Основний напрямок — це відновлення і поліпшення фізичної підготовки, вивчення та вдосконалення технічних прийомів. В складі в основному молодь, з ветеранів залишились М. Прокопенко та Ю. Нікішов. Вболівальникам приємно буде дізнатися, що після майже дворічної перерви в колектив повернувся О. Пастушенко. Сподіваємось, що вже на першості УРСР він зможе провести перші матчі.

Хотілося б, щоб до тренувань в команді приступив М. Голота. Його досвід і технічна майстерність допомогли б нашим молодим футболістам. Добре враження на даному етапі справляють В. Костенко, М. Кірош, С. Мишалов, М. Макуха, В. Бабій, М. Азрелянт. Всі футболісти добре усвідомлюють ті завдання, які стоять перед ними, і тому сумлінно ставляться до тренувань.

На закінчення хочу поділитися деякими міркуваннями щодо проведення першості УРСР 1979 року. Як і торік, до участі в змаганнях знову планується допустити вісім команд, розбитих на дві підгрупи. Новим є лише те, що замість перехресних стикових ігор будуть проведені прямі. Тобто переможці підгруп виборюватимуть перше-друге місця, а команди, які зайняли другі місця в підгрупах, — третє-четверте і т. д.

Максимальна кількість ігор збірних команд областей, які рік готуються до єдиного змагання — першості УРСР — чотири гри. А де ж футболістам збірної УРСР, коли вони входять до складу команд Києва, Харкова, Львова, Запоріжжя, Одеси та інших, набратися ігрової практики? Адже чотири гри за рік — це занадто мало. І якщо мова йде лише про заощадження коштів, то варто повернутись до системи, при якій першість виборюють шість кращих команд, як було в 1976 р., коли збірна УРСР стала чемпіоном СРСР.

При поверненні до цієї системи буде виключено випадковості, збережено народні кошти і виявлено справді кращу команду Товариства. Це в інтересах всього футболу УТОГ.

В. КУЛІБАБЕНКО,
тренер футбольної команди Київського облвідділу УТОГ.

Матч на снігу

У плані проведення підготовки футболістів Київського облвідділу УТОГ намічено провести і товариські зустрічі. Одна з них вже відбулася нещодавно на засніженому полі стадіону Київського інституту інженерів цивільної авіації.

Господарі поля — студенти-авіатори приймали футболістів облвідділу УТОГ. Чудова морозна погода, засніжене поле сприяли цікавій зустрічі.

Спортсмени облвідділу виступили дещо в послабленому молодіжному складі. На поле, зокрема, вийшли О. Іваниченко, О. Азрелянт, О. Шаровара, М. Азрелянт, В. Бабій, М. Кірош, Ю. Нікішов, В. Петранін, С. Мишалов, В. Терехов та О. Сергієнко.

Студенти першими відкрили рахунок. Невдовзі влучним далеким ударом М. Кірош сквитав гол. Наші футболісти мали територіальну перевагу і забили ще два м'ячі (С. Мишалов і Ю. Нікішов), перемігши авіаторів 3 : 1.

В. МИКОЛАЄНКО.

Редактор П. БУЛАТОВ

ІНДЕКС 60981 | «НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих. | **Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18, редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.**

Зам. 70. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-54-07, 68-56-07. Тираж 17845